

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 744/09
01.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Vide Petrović-Škero, Ljubice Milutinović, Jovanke Kažić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, protiv tuženog BB, koga zastupa BA, adv., radi zaštite od nasilja u porodici, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.9014/08 od 23.10.2008. godine, u sednici održanoj 01.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.9014/08 od 23.10.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu P.br.3524/07 od 11.02.2008. godine u stavu prvom izreke zabranjeno je tuženom stanovanje u porodičnoj kući aa, u kojoj stanuje zajedno sa tužiljom i naloženo da se iz ove kuće iseli u roku od 24 časa. Ova mera zaštite od nasilja u porodici određena je na period od 10 meseci i može biti produžavana sve dok ne prestanu razlozi zbog kojih je određena. Stavom drugim izreke zabranjeno je tuženom da se približava tužilji na udaljenosti manjoj od 100 metara na bilo kom mestu na otvorenom ili zatvorenom prostoru gde se ona nađe i naloženo mu je da se uzdržava od približavanja tužilji na ovoj udaljenosti. Ova mera zaštite od nasilja u porodici određena je na period od 10 meseci i može biti produžavana sve dok ne prestanu razlozi zbog kojih je određena. Stavom trećim izreke zabranjeno je tuženom da pristupa u prostor oko mesta stanovanja tužilje u aa, na udaljenosti manjoj od 200 metara i u prostor oko mesta njenog rada, takođe u aa, na udaljenosti manjoj od 200 metara s tim da mu se nalaže da se uzdržava od pristupa u ove prostore pod pretnjom prinudnog izvršenja. Ova mera zaštite od nasilja u porodici određena je na period od 10 meseci i može biti produžavana sve dok ne prestanu razlozi zbog kojih je i određena. Stavom četvrtim izreke zabranjeno je tuženom da na bilo koji način dalje uznemirava tužilju i naloženo da se uzdržava od svakog drskog, zlonamernog i bezobziranog ponašanja a kojim ugrožava telesni integritet, duševno zdravlje ili spokojstvo tužilje pod pretnjom prinudnog izvršenja. Ova mera zaštite od nasilja u porodici određena je na period od godinu dana i može biti produžavana sve dok ne prestanu razlozi zbog kojih je određena. Žalba ne zadržava izvršenje presude o određivanju mera zaštite od nasilja u porodici. Stavom petim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje u delu kojim je tražila da se ove mere odrede u trajanju od jedne godine. Stavom šestim izreke obavezan je tuženi da tužilji naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 119.500,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.9014/08 od 23.10.2008. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv presude Okružnog suda u Beogradu tuženi je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. na koju se revizijom ukazuje, obzirom da su razlozi nižestepenih odluka jasni i neprotivrečni i u skladu sa činjeničnim stanjem i izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja i tuženi su bili supružnici koji su nakon razvoda braka 2002. godine sa dvoje zajedničke dece nastavili da žive u zajedničkoj kući. Kuća u kojoj žive stečena je u braku, tako da vode spor oko udela u bračnoj tekovini. Među njima su poremećni odnosi dugi niz godina, a intenzivno od pre četiri godine. Tuženi svojim ponašanjem ugrožava tužilju i njen telesni integritet, duševno zdravlje i spokojstvo. Na loše odnose i nasilje u porodici ukazuje i činjenica da je vođeno više krivičnih postupaka, kada je tuženi tužilju fizički maltretirao, tukao, čupao za kosu, vređao pogrđnim rečima pred decom i trećim licima. Pokrenuto je i više prekršajnih postupaka protiv tuženog zbog vređanja, pogrđnih reči i uznemiravanja tužilje. Tužilja je više puta podnosila krivične prijave protiv tuženog, a drsko i bezobzirno ponašanje tuženog posebno se manifestuje u kući, zaključavanjem vrata kada tužilja izađe iz kuće, da ne bi mogla da se u nju vrati, pretnjom da će je iseliti iz kuće, isključivanjem struje, sprečavanje dolaženja majstora za obavljanje popravki u kući. Kako je tužilja nakon izbacivanja iz spavaće sobe prešla da spava u dnevnu sobu koja je povezana sa kuhinjom, tuženi namerno i bezobzirno u kasnim noćnim satima, u neprimereno vreme koristi kuhinju, lupa suđem, lupa vratima, prolazi pored njenog kreveta nazivajući je pogrđnim rečima. Ugrožena je i njena privatnost, jer je prati na ulici, jednom prilikom je kolima procvrtao na nju. Prilikom procvrtanja ucvrtao je i pogrđne reči, povuče se u prijetnju da će ili

prilikom je košna nasilno na nju. Prilikom pracenja upućuje joj pogrdne reci, psuje a sve u prisustvu dece ili trećih lica.

Odlučujući o tužbenom zahtevu tužilje, a polazeći od utvrđenih činjenica pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tuženom u skladu sa članom 198. Porodičnog zakona izrekli odgovarajuće mere zaštite nalazeći da tuženi vrši nasilje u porodici u smislu člana 197. Porodičnog zakona.

Prema odredbi člana 197. Porodičnog zakona nasilje u porodici je ponašanje kojim jedan član porodice ugrožava telesni integritet, duševno zdravlje ili spokojstvo drugog člana porodice, s tim da se nasiljem u porodici naročito smatra nanošenje ili pokušaj nanošenja telesne povrede; izazivanje straha pretnjom ubistva ili nanošenja telesne povrede članu porodice ili njemu bliskom licu; ograničavanje slobode kretanja ili komunikacije sa trećim licima; vređanje, kao i svako drugo drsko, bezobzirno i zlonamerno ponašanje. Odredbom člana 198. navedenog zakona propisane su mere zaštite koje sud može izreći protiv člana porodice koji vrši nasilje.

U konkretnom slučaju Vrhovni sud nalazi da je pravilno stanovište nižestepenih sudova da je nasilje nad tužiljom kao i njihovom zajedničkom decom, koja su istovremeno i očevici ovih događaja i pasivne žrtve, konstantno, višegodišnje i da se ovakvim radnjama tuženog ugrožava telesni integritet tužilje, njeno duševno zdravlje i spokojstvo. Zlonamerno, bezobzirno i drsko ponašanje tuženog prema tužilji se ponavlja, pa su sudovi cenili postojanje nasilja u porodici ponašanjem tuženog. S tim u vezi pravilno su sudovi tuženom odmerili i izrekli meru zabrane stanovanja, pristupa i približavanja i daljih uznemiravanja tužilje u skladu sa članom 198. Porodičnog zakona. Trajanje izrečenih mera adekvatno je težini radnji, verbalnog nasilja, izraženoj upornosti i stvorenom riziku od mogućih posledica, po integritet i duševno zdravlje tužilje. Svrha mera zaštite je sprečavanje i prestanak takvog ponašanja koje predstavlja nasilje u porodici, rešavanje problema koji su doveli do poremećaja u odnosima i nasilja, te do konačnog uspostavljanja normalnih međusobnih odnosa članova porodice. Kako su sudovi upravo to imali u vidu prilikom izricanja navedenih mera zaštite, to Vrhovni sud nalazi da su neosnovani navodi revizije tuženog o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Imajući u vidu navedeno, Vrhovni sud je na osnovu člana 405. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN